

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Milady Haplové a soudců JUDr. Jarmily Ďáskové a JUDr. Jany Kubenové v právní věci žalobkyně: **M.M.**, nar., st. příslušnost Ukrajina, t.č. bytem, zast. JUDr. Filipem Mochnáčem, advokátem se sídlem Heršpická 5, P.O.Box 53, 639 53 Brno, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky**, oddělení pobytu cizinců, Jihomoravský kraj, Hněvkovského 30/65, 617 00 Brno, o žalobě proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. Žalovaný je povinen vydat ve věci vedené žalovaným pod č.j. OAM-30001/DP-2012, rozhodnutí ve věci samé, a to do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,-Kč do tří dnů od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 12.342,-Kč k rukám JUDr. Filipa Mochnáče, advokáta se sídlem v Brně, Heršpická 5, do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Krajskému soudu v Brně byla dne 7.1.2013 doručena žaloba datovaná téhož dne, v níž žalobkyně namítá, že 29.5.2012 podala žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání, přičemž svoji žádost postupně doplnila všemi potřebnými náležitostmi. Žalobkyně odkazuje na ust. § 71 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a dále namítá, že i pokud by na projednávaný případ dopadalo ust. § 169 dost. 1 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), je zřejmé, že lhůta pro vydání rozhodnutí žalovaného již

marně uplynula. Žalobkyně dále uvádí, že se po marném uplynutí lhůty v souladu s ust. § 80 správního řádu dne 8.11.2012 obrátila na nadřízený správní orgán, tj. ministra vnitra ČR s podnětem k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného. Nadřízený správní orgán však na podnět žalobkyně do dne podání žaloby nijak nereagoval. Vzhledem k uvedenému postupu došlo a dochází k neoprávněnému zásahu do práv žalobkyně, přičemž je zřejmé, že žalovaný nevydáním rozhodnutí ve věci samé ve shora uvedené zákonem stanovené lhůtě zůstává nečinný. Žalobkyně proto navrhuje, aby soud vydal rozsudek, kterým by uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí ve věci v řízení o žádosti žalobkyně vedeným pod č. j. OAM-30001/DP-2012 a dále povinnost nahradit žalobkyni náklady řízení.

Dne 21.3.2013 došlo soudu vyjádření žalovaného, v němž žalovaný uvádí, že dne 29.5.2012 podala žalobkyně u žalovaného žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, která nebyla doložena potřebnými náležitostmi, pouze fotokopii cestovního dokladu a plnou mocí. Proto byla zmocněná zástupkyně vyzvána k odstranění vad žádosti dne 18.6.2012 a řízení bylo zároveň přerušeno. Dne 12.7.2012 požádala zmocněná zástupkyně o prodloužení lhůty k doložení náležitostí o 45 dnů a této žádosti správní orgán vyhověl, lhůta k doložení náležitostí byla prodloužena o 15 dnů. Doplnění bylo správnímu orgánu doručeno dne 5.9.2012. Za účelem řádného zjištění skutečného stavu věci předvolal žalovaný dne 21.11.2012 žalobkyni k výsledku na 11.12.2012. Žaloba na nečinnost není důvodná, neboť žalobkyně nevyčerpala bezvýsledně prostředky, které procesní předpis stanoví k ochraně proti nečinnosti správního orgánu, a protože žalobu na nečinnost podala, aniž by vyčkala na rozhodnutí nadřízeného orgánu o jejím návrhu na provedení opatření proti nečinnosti. Žalované je známo, že dne 14.2.2013 Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců nevyhověla návrhu žalobkyně na provedení opatření proti nečinnosti. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, souhlasil s rozhodnutím věci bez nařízení jednání a žádnému z účastníků nebyly přiznány náklady řízení.

V reakci na vyjádření žalovaného byla soudu doručena replika žalobkyně ze dne 11.4.2013, v níž žalobkyně uvádí, že nesouhlasí s právním názorem žalovaného, který vykládá pojem nečinnosti v tom smyslu, že nečinný je správní orgán v případě, že neprovádí žádné úkony směřující k vydání rozhodnutí ve věci samé, tzn. v případě, že správní orgán je po zahájení řízení zcela pasivní. Žalobkyně však netvrdila ani netvrdí, že žalovaný je ve správním řízení absolutně nečinný, nýbrž je nečinný v tom smyslu, že se dopouští neodůvodněných průtahů ve správním řízení, když porušil svou povinnost vydat rozhodnutí v zákonem uložené lhůtě. Žalobkyně konstatuje, že postoj žalovaného je zjevně protiprávní a přijetím za správný by ust. § 79 – § 81 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) ztratilo smysl. Závěrem žalobkyně odkazuje na definici pojmu nečinnosti, která je obsažena rovněž na internetových stránkách žalovaného, z čehož je zřejmé, že žalovaný dává najevo, jakým způsobem je třeba na pojem nečinnosti nahlížet a na druhou stranu jím veřejně prezentovaná stanoviska zpochybňuje a rozporuje. Zdůraznila, že řízení o žádosti bylo zahájeno 29.5.2012 podnět k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného byl podán 8.11.2012 a žaloba v projednávané věci dne 7.1.2013. Namítá, že úkony žalovaného byly prováděny v reakci na kroky žalobkyně směřující k podání žaloby, kterou považuje žalobkyně za zcela důvodnou a trvá na ní.

Ze správního spisu soud zjistil, že žádost o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání podala žalobkyně dne 29.5.2012 bez všech potřebných náležitostí, proto ji žalovaný dne 18.6.2012 vyzval k odstranění vad žádosti, řízení

přerušil, k žádosti žalobkyně ze dne 12.7.2012 o prodloužení lhůty k doložení požadovaných listin o 45 dnů, žalovaný řízení opět přerušil a lhůtu prodloužil o 15 dnů. Náležitosti byly k žádosti doloženy dne 5.9.2012, následný úkon a to předvolání k výsledku učinil žalovaný dne 21.11.2012 a jím předvolal žalobkyni k výsledku na 11.12.2012. Podle obsahu správního spisu se výsledek žalobkyně toho dne uskutečnil. Správní spis došel soudu současně s vyjádřením dne 21.3.2013 a žádné další úkony žalovaného po 11.12.2012 nejsou ze správního spisu zřejmé.

Žalobkyně podala podnět k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného dne 8.11.2012, na který nadřízený správní orgán až do podání žaloby dne 7.1.2013 nějak nereagoval, pouze až z vyjádření žalovaného vyplývá, že dne 14.2.2013 nadřízený správní orgán – Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců o podnětu rozhodla a návrhu nevyhověla, a ač žalovaný zasílal soudu správní spis až dne 21.3.2013, toto rozhodnutí nadřízeného orgánu se ve správním spise nenachází. Podle soudu však ani tato skutečnost nebrání konstatování soudu, že správní orgán byl ve věci žádosti žalobkyně nadále po 14.2.2013 nečinný a v podstatě byl nečinným až do rozhodnutí soudu, neboť žádný z účastníků soudu nesdělil a nedoručil rozhodnutí o žádosti žalobkyně o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území ČR za účelem podnikání zaevidované pod č.j. OAM-30001/DP-2012.

Vzhledem k tomu, že od podání žádosti žalobkyně i s přihlédnutím k tomu, že žádost nebyla řádně doložena, k tomu, že řízení muselo být opakovaně přerušeno, i k tomu, že snad nadřízený správní orgán jejímu návrhu k učinění opatření proti nečinnosti žalovaného dne 14.2.2013 nevyhověl, je zřejmé, že v projednávané věci přesto došlo ze strany žalovaného k několikanásobnému (žádost podaná 29.5.2012 a nerozhodnutá do 26.9.2013) překročení lhůty k vydání rozhodnutí podle shora citovaného ust. § 169 odst. 1 písm. e) zákona o pobytu cizinců.

Soud na základě shora uvedeného považuje žalobu za důvodnou, a proto ji v plném rozsahu vyhověl a uložil žalovanému povinnost vydat ve věci žádosti žalobkyně pod č.j. OAM-30001/DP-2012 rozhodnutí ve lhůtě do 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Na nákladech řízení žalobkyně účtovala 2.000,-Kč za zaplacený soudní poplatek, který je povinen žalovaný zaplatit jí do tří dnů od právní moci rozsudku. Na nákladech řízení zástupce žalobkyně účtoval za 3 úkony právní služby a 3x náhradu hotových výdajů s tím, že je plátcem DPH. Na náhradě nákladů řízení zástupci žalobkyně náleží za 3 úkony právní služby, tj. první porada s klientem, včetně převzetí a přípravy zastoupení podle § 11 odst. 1 písm. b) a 2x písemné podání podle § 11 odst. 1 písm. d) podle vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění od 1.1.2013, za 1 úkon právní služby náleží odměna podle § 7 ve spojení s § 9 odst. 2 ve výši 3.100,-Kč, tj. celkem 9.300,-Kč. Ke každému úkonu právní služby náleží náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu ve výši 300,-Kč, celkem tj. 900,-Kč. Celkovou částku 10.200,-Kč soud navýšil o 21 % DPH, tj. o 2.142,-Kč, protože je zástupce plátcem DPH. Náklady řízení žalobkyně ve výši 12.342,-Kč je žalovaná povinna zaplatit do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 26. září 2013

JUDr. Milada Haplová, v.r.
předsedkyně senátu